

Postulaty Greenpeace

Kopenhaga 2009

Porozumienie dla Klimatu – być albo nie być dla naszej planety

Rok 2009 jest rokiem intensywnych międzynarodowych negocjacji klimatycznych. Ich ukoronowaniem będzie grudniowy szczyt klimatyczny w Kopenhadze, w czasie którego ma zostać podpisane nowe światowe porozumienie na rzecz ochrony klimatu. Obecnie obowiązujące - Protokół z Kioto, straci moc prawną już 1 stycznia 2012 roku i dlatego niezbędne jest podpisanie w Kopenhadze nowej umowy o ochronie klimatu. To „być albo nie być” dla naszej planety i ostatnia szansa na uniknięcie chaosu klimatycznego, do którego obecnie zmierzamy.

Greenpeace wzywa rządy, które zbiorą się na Konferencji Stron Konwencji Klimatycznej ONZ w Kopenhadze w grudniu 2009 roku, by przyjęły następujące zobowiązania:

- **Ambitne cele redukcji emisji gazów cieplarnianych przez kraje rozwinięte, o co najmniej 40% do roku 2020, w stosunku do roku 1990.** Oznacza to, że 23% redukcji musi zostać osiągnięte do 2015 roku. Co najmniej ¼ redukcji należy osiągnąć dzięki działaniom krajowym, a nie poprzez inwestycje w krajach rozwijających się.
- **Stopniowe zwiększanie udziału krajów rozwijających się w działaniach na rzecz ochrony klimatu.** Kraje rozwijające się, muszą zredukować emisje gazów cieplarnianych o 15–30% do 2020 roku w stosunku do scenariusza „business as usual”. W pierwszej kolejności powinny samodzielnie podjąć te działania, które nie wymagają nakładów finansowych (tzw. „negative measures”). Pozostałe działania powinny być wspierane przez kraje rozwinięte.
- **Zwiększenie i właściwe ukierunkowanie funduszy na rozwój czystych technologii, ochronę lasów i adaptację do zmian klimatu.** Kraje rozwinięte muszą zobowiązać się do zapewnienia krajom rozwijającym się funduszy w wysokości co najmniej 110 mld euro pomocy publicznej rocznie do 2020 roku. Z tej kwoty 40 mld euro jest potrzebne na wsparcie rozwoju czystych technologii energetycznych, kolejne 40 mld – na podjęcie szeroko zakrojonych działań adaptacyjnych chroniących przed skutkami zmian klimatu, a 30 mld na ochronę lasów i całkowite zatrzymanie wycinki lasów tropikalnych do 2020 roku.
- **Reforma elastycznych mechanizmów redukcji emisji zapisanych w protokole z Kioto,** które pozwalają krajom rozwiniętym na realizację celów redukcyjnych w inny sposób niż poprzez działania krajowe. Porozumienie kopenhaskie powinno zagwarantować nowe mechanizmy, które będą wykraczać poza kompensowanie (offsetowanie) emisji państw uprzemysłowionych i pobudzać kraje rozwijające się do podejmowania własnych działań.
- **Wyłączenie niezrównoważonych technologii z mechanizmów redukcji emisji.** W ramach elastycznych mechanizmów redukcji emisji nie może być dozwolone finansowanie technologii, które niosą ze sobą niebezpieczeństwo dla jakości życia i zaspokojenia potrzeb przyszłych pokoleń – takich jak energetyka jądrowa czy CCS (technologia wychwytywania, transportowania i składowania dwutlenku węgla pod ziemią).
- **Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych pochodzących z międzynarodowego transportu lotniczego i morskigo.** Zawarte w Kopenhadze porozumienie musi przewidywać ograniczenie emisji z tych dwóch źródeł.
- **Ustanowienie nowych rozwiązań instytucjonalnych, które ułatwią działania na rzecz adaptacji do zmian klimatu, redukcji emisji gazów cieplarnianych, rozwoju technologii i ochrony lasów.** Fundusze finansujące przyszłe porozumienie klimatyczne powinny być kontrolowane w ramach struktur ONZ, a system instytucjonalny musi być elastyczny i gwarantować stałą pomoc dostosowaną do potrzeb poszczególnych regionów.

Pełna wersja postulatów Greenpeace dostępna w formie PDF na stronie:

<http://www.greenpeace.org/raw/content/poland/press-centre/dokumenty-i-raporty/porozumienie-dla-klimatu.pdf>

Kontakt dla mediów:

Julia Michalak, Koordynatorka Kampanii Klimatyczno-Energetycznej, tel. 506 124 689, e-mail: julia.michalak@greenpeace.pl

Katarzyna Guzek, Rzeczniczka Prasowa, tel. 500 236 211, e-mail: katarzyna.guzek@greenpeace.pl